

Arrest

nr. 80 434 van 27 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 15 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 5 januari 2010 diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in België te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 15 februari 2011 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 11 april 2011 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.01.2009 bij onze diensten werd ingediend door :

[O., M.] [R.R.: ...]

Nationaliteit: Marokko

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden:

In het verzoekschrift werd als feitelijke verblijfsplaats het adres opgegeven : [...] te 9000 Gent. Dat na woonstcontrole uitgevoerd door de Lokale Politie van Gent op 12.02.2011 gebleken is dat betrokkene niet op dit opgegeven adres verblijft. Bijgevolg stemt het in de aanvraag opgegeven adres niet overeen met het adres van zijn feitelijke verblijfsplaats in België. (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, vierde lid) Dat bovendien het bewijs ontbreekt of betrokkene daadwerkelijk en feitelijk in België verblijft. (artikel 9ter, §1, 1e lid Vreemdelingenwet)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet iuncto artikel 7, §§ 1 en 2 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007) iuncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting:

“Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zijn beslissing zorgvuldig dient voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Verzoeker kan aantonen dat de bestreden beslissing niet uitgaat van een correcte feitenvinding of dat verweerder onzorgvuldig was bij de voorbereiding van de beslissing. Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve geschonden.

De politionele diensten zijn blijkbaar bij verzoeker een maal langs geweest namelijk op 12 januari 2011. Uit dit enige bezoek - meer dan een jaar na indienen van het verzoekschrift - gaat de lokale politie van GENT, de aangestelden van verweester, er vanuit dat hij aldaar niet zou wonen.

Niks is minder waar. Verzoeker verwijst naar zijn stukken en bespreekt deze een voor een.

Stuk 2 betreft een verlengbare medische kaart. Zoals de Raad weet is verzoeker alhier illegaal zodoende [zijn] de noodzakelijke en medische kosten ten laste van het OCMW GENT. Verzoeker legt deze kaart voor. Wat blijkt op deze kaart die geldig is van 8 maart 2011 tot 7 juni 2011 dat verzoeker wel degelijk woonachtig is te 9000 GENT, [...]. Als er nu een instelling is die woonstcontroles grondig uitvoert om misbruiken van het sociale bijstandstelsel tegen te gaan, is het wel het OCMW. Het OCMW bezit echter een heel leger van sociale politie, een mooiere naam is maatschappelijke assistenten, die verzoeker controleren. Indien verzoeker niet zou wonen op de [...] zou hij niet beschikken over een verlengbare medische kaart.

Stuk 3 bestaat uit brieven van het ziekenhuis, betalingen en beslissingen van het OCMW GENT. Verzoeker kan met zijn stukken 3 aantonen dat hij gedurende het hele jaar briefwisseling heeft ontvangen op het adres te 9000 GENT, [...].

- Het eerste schrijven is een schrijven van het UZ GENT dd. 16 december 2009. Ten tijde van de aanvraag blijkt dat verzoeker aldaar aanwezig was.

- Het tweede schrijven betreft een schrijven van gerechtsdeurwaarder [B. M.] met het verzoek onbetaalde ziekenhuisfacturen te betalen van het UZ GENT dd. 22 januari 2010.

- Het derde schrijven betreft de beslissing van het bijzonder comité van de sociale dienst van het OCMW GENT dd. 1 februari 2011 die op 11 februari 2011 aangetekend werd verstuurd aan verzoeker. Mocht verzoeker niet woonachtig zijn om het adres te 9000 GENT, [...] zouden het leger sociale assistenten dif[t] zeker en vast gemerkt hebben en zou het strenge comité voor de sociale dienst geen positieve beslissing in hoofde van verzoeker gemaakt hebben.

- Het vierde schrijven betreft opnieuw een schrijven van het UZ GENT dd. 4 maart 2011. Het betreft een uitnodiging voor een afspraak in de polikliniek op 17 mei 2011. Ook hier heeft verzoeker de brief ontvangen op het adres te 9000 GENT, [...].

- Het vijfde schrijven betreft opnieuw een uitnodiging van het UZ GENT dd. 30 maart 2011 voor een afspraak op 17 mei in de polikliniek Reumatologie.

- Het zesde schrijven betreft opnieuw een uitnodiging van het UZ GENT dd. 25 juni 2010 voor een afspraak op 18 augustus 2010. Ook dit schrijven heeft verzoeker ontvangen op het opgegeven adres te 9000 GENT, [...].

- Het zevende schrijven betreft een uitnodiging tot betalen van gerechtsdeurwaarder [B. M.] dd. 9 augustus 2010. Ook dit schrijven heeft verzoeker ontvangen op het adres te 9000 GENT, [...]. Uit het tweede blad van dit schrijven blijkt dat verzoeker wel degelijk afkortingen doet op zijn schulden aan het UZ GENT. Zo heeft hij 6 X 25 Euro betaald en 1 X 32,77 Euro.

- Het achtste schrijven betreft een schrijven van het UZ GENT dd. 30 augustus 2010 voor een raadpleging in de polikliniek Reumatologie.

- Het negende schrijven betreft een schrijven dd. 21 december 2010 voor een afspraak op 1 maart 2011.

Gezien het feit dat verzoeker in het bezit is van al deze brieven, gezien het feit dat verzoeker afbetalingen doet aan gerechtsdeurwaarder [B. M.], gezien het feit verzoeker zijn medische kosten ten laste genomen worden door het OCMW en het feit dat verzoeker beschikt over een verlengbare medische kaart, blijkt[t] duidelijk dat verzoeker wel degelijk woonachtig is op het adres te 9000 GENT, [...].

Verzoeker stelt zich zelf de vraag op welke wijze de politiediensten van GENT, zijnde de aangestelden van de verwerende partij de woonstcontrole hebben uitgevoerd. Verzoeker brengen een eigen foto voor van de deurbel (stuk 4) tweede foto. De naam [O. M.] staat duidelijk vermeld op de deurbel.

Er is nog meer. Het kan verzoeker en zijn tante [K. L.] niet kwalijk genomen worden dat zij op 12 januari 2011 niet aanwezig waren. Er kan van verzoeker en zijn tante [K. L.] niet verwacht worden dat zij zich opsloten in hun woning gedurende meer dan 12 jaar wachtend op de komst van de Lokale politie van GENT. Op 12 januari 2011 gaf [A. O.] haar verjaardagsfeestje. De foto op stuk 4 betreft de groepsfoto van het verjaardagsfeestje van [A. O.] zijnde de zus van verzoeker. Stuk 5 betreft een schrijven van de zus van verzoeker [A. O.] die stelt dat haar broer [M. O.] zijnde verzoeker aanwezig was op haar verjaardagsfeestje in haar woonplaats te DEINZE. Ook [K. L.] de tante van verzoeker, de vrouw waar verzoeker inwoont [stelt] dat hij niet thuis was gezien zij op het verjaardagsfeestje van [A. O.] was te DEINZE tezamen met verzoeker (stuk 5). Verzoeker is echter ook te zien op de foto die genomen werd op het verjaardagsfeestje van zijn zus; Het betreft de 2 persoon van links.

Verzoeker wenst met bovenstaande aan te tonen dat hij gedurende de tijd van de aanvraag tot op heden steeds aanwezig is geweest en dat zijn feitelijke woonplaats te 9000 GENT, [...] is. Uit de stukken blijkt dit duidelijk.

Verzoeker vraagt zich wel terecht af hoe de politionele diensten tewerk zijn gegaan en of deze diensten zich wel op een afdoende wijze gekweten hebben van hun taak.

Verzoeker heeft in huidige stand van de procedure geen inzage in het politioneel verslag. Het politioneel verslag kan minstens vermelden dat ze de naam van verzoeker hebben zien staan op de brievenbus en op de deurbel. Indien verzoekers niet thuis was op 12 januari 2011 zou een zorgvuldige agent de volgende dag opnieuw een woonstcontrole uitvoeren en opnieuw aanbellen.

De politionele diensten hebben natuurlijk verzoeker niet opgemerkt in het Rijksregister. Dat is normaal gezien verzoeker niet ingeschreven kan worden in het Rijksregister gezien [hij] op het grondgebied is zonder in het bezit te zijn van de nodige papieren.

Zoals hierboven gezegd dient dienst vreemdelingenzaken feiten op een zorgvuldige wijze te vergaren. Uit de stukken die verzoeker voorlegt kan niet getwijfeld worden aan het feit dat verzoeker wel degelijk woonachtig is te 9000 GENT, [...]. Indien hij daar niet zou wonen zou hij de brieven niet ontvangen hebben, zou hij niet beschikken over een verlengbare medische kaart van het OCMW GENT, zou hij geen afkortingen hebben gedaan. Het besluit dat de politionele diensten maken grenst aan het onwaarschijnlijke zeker gezien het feit dat verzoekers naam tezamen vermeld staat met de naam van zijn tante (zei 2 foto stuk 4).

Uit bovenstaande stukken blijkt duidelijk dat verwerende partij niet op een zorgvuldige wijze tewerk is gegaan om de woonst vaststelling te doen. De aangestelde[...] van verwerende partij, zijnde de lokale politie van GENT, heeft zich niet gekweten van zijn taak zoals het hoort. Derhalve is het duidelijk de dienst vreemdelingenzaken niet heeft uitgegaan van correcte feitenvinding. De dienst vreemdelingenzaken heeft daardoor een beslissing gemaakt die de toets met de zorgvuldigheid niet kan doorstaan.

Het is derhalve duidelijk dat verzoeker gedurende de aanvraag tot op heden woonachtig is te 9000 GENT, [...]. Hoe dienst vreemdelingenzaken kan stellen dat verzoeker niet woonachtig zou zijn op het opgegeven adres is volledig onterecht.

Verder stelt verzoeker vast dat hij volgens de beslissing geboren is te MAROKKO op 00.00.1983. Ook hier komt de slordigheid tot uiting van de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker heeft hij zijn aanvraag dd. 14 december 2009 duidelijk gesteld dat hij geboren is op 17 juni 1983 en dit tezamen met een identiteitsdocument. Hoe de Dienst vreemdelingenzaken erbij komt om te stellen dat verzoeker geboren is op 00.00.1983 begrijpt verzoeker niet.

Een derde onzorgvuldigheid bevindt zich in het feit dat de staat: Onder de verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 5 januari 2009 bij onze diensten werd ingediend. Verzoeker heeft echter nooit op 5 januari 2009 een aanvraag conform artikel 9 ter ingediend. Hij heeft deze ingediend op 14 december 2009. Dergelijke slordighe[...]den en zorgvuldigheden kunnen de toets van de Raad niet doorstaan. De ratio van het bestaan van de Raad bestaat er nu net in om de administratie incentives te geven om hun beslissingen zorgvuldig voor te bereiden.

Een beslissing die gestoeld is op verkeerde feiten dient uit het rechtsleven genomen te worden gezien deze niet correct is.

Verzoeker is van oordeel dat hij duidelijk heeft aangetoond dat verwerende partij op een onzorgvuldige wijze zijn feiten heeft vergaard. De stukken die verzoeker aanbrengt tonen dit aan.

De beslissing dient derhalve te worden vernietigd en dient de aanvraag conform artikel 9 ter Vw ontvankelijk te worden verklaard en verzoeker dient in het bezit te worden gesteld van een attest van immatriculatie.

Het is duidelijk dat artikel 9 ter Vw juncto artikel 7 par. 1 van het KB 17 mei 2007 in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zijn.”

3.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“Verweerder wenst vooreerst op te merken dat de aanvraag 9ter alleszins werd ingediend vóór de inwerkingtreding van de nieuwe reglementering omtrent een aanvraag 9ter. Gehanteerde wetsbepaling- en dienaangaande verwijzen desgevallend naar de oude reglementering.

[...]

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing gebaseerd werd op de stukken die zich op dat moment in het administratief dossier bevonden. De bestreden beslissing verwijst terecht naar de negatieve woonstcontrole d.d. 12 januari 2011. Immers, in de aanvraag om machtiging tot verblijf werd het volgende adres opgegeven als referentieadres:

[...] te 9000 Gent. Verzoeker betwist dit geenszins.

Overeenkomstig art. 7 §1, 4° van het KB van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dient de aanvraag vergezeld te gaan van het adres van de feitelijke verblijfplaats van verzoeker in België.

Gelet op het verslag van negatieve woonstcontrole en het gebrek aan tegenindicaties in het dossier is het niet kennelijk onredelijk te besluiten dat verzoekers feitelijke verblijfplaats niet overeenstemt met het opgegeven adres. De aanvraag werd desgevallend rechtmatig onontvankelijk beoordeeld, gelet op art. 7 §2 van voormeld KB:

§ 2. Onverminderd artikel 9ter, § 3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven.

In het tegenovergestelde geval geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de behandelende ambtenaar-geneesheer of deskundige.

Verwerende partij mag ervan uitgaan dat de politie-inspecteur die de feitelijke verblijfplaats van verzoeker diende te controleren zich op afdoende wijze van zijn taak gekweten heeft om uiteindelijk tot de conclusie te komen dat verzoeker niet op het opgegeven adres verblijft.

Ondergeschikt merkt verwerende partij op dat, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te suggereren, het ontvangen van briefwisseling op een bepaald adres nog niet impliceert dat de betrokken persoon ook daadwerkelijk deze woonst als feitelijke verblijfplaats hanteert.

De overige door verzoeker thans bijgevoegde stukken tonen niet aan dat verzoeker als feitelijke verblijfplaats het opgegeven adres heeft.

Met betrekking tot de geboortedatum van verzoeker, heeft verweerder de eer te antwoorden dat uit de aanvraag en het daarbij gevoegde paspoort inderdaad blijkt dat hij geboren werd op 17 juni 1983. Verzoeker toont echter niet aan welk concreet actueel nadeel hij ondervindt van het feit dat de bestreden beslissing als datum vermeldt '00.00.1983'.

Het betreft een materiële vergissing die overigens geen betrekking heeft op de determinerende motieven van de thans bestreden beslissing.

"Het bestuur handelde met inachtneming van de toepasselijke rechtsregels, de door de verzoekende partij voorgehouden geschonden beginselen hierin begrepen. Het motief betreffende het niet schoolplichtig zijn van het kind is een materiële vergissing. Dit motief is evenwel geenszins determinerend" (RVV nr. 25.705 d.d. 7 april 2009).

In de mate dat verzoeker stelt dat zijn aanvraag werd ingediend op 14 december 2009 en niet op 5 januari 2009 zoals de thans bestreden beslissing vermeldt, heeft verweerder de eer te antwoorden dat uit de stempel op het bewijs van aangetekend schrijven, gevoegd bij de aanvraag, blijkt dat deze werd ingediend op 6 januari 2011.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker niet aantoonde op welke manier deze vergissing de draagkrachtige motieven van de thans bestreden beslissing zou kunnen doen wankelen. Verzoeker betwist niet dat de motieven van de thans bestreden beslissing betrekking hebben op zijn aanvraag, die hij volgens hem op 14 december 2009 heeft ingediend. Overigens bevindt zich slechts één aanvraag om machtiging tot verblijf in het administratief dossier. Enige verwarring is desgevallend uitgesloten. Verzoekers kritiek is niet ernstig.

Verzoeker toont geen onzorgvuldigheid aan in hoofde van het bestuur met betrekking tot de draagkrachtige motieven van de thans bestreden beslissing."

3.3.1. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Uit voormelde bepaling volgt dat enkel de vreemdeling van wie vaststaat dat hij in België verblijft een beroep kan doen op de procedure die vervat is in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het komt verweerder toe om na te gaan of deze voorwaarde vervuld is.

Uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat verzoeker bij aangetekend schrijven van 5 januari 2010 een aanvraag indiende om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden. In zijn aanvraag stelde verzoeker te verblijven op een adres te Gent. Verweerder verzocht de burgemeester van de stad Gent om te laten verifiëren of verzoeker daadwerkelijk op het door hem opgegeven adres verbleef. Op 12 januari 2011 maakte een politie-inspecteur een verslag op waarin wordt gesteld dat verzoeker niet verblijft op het door hem in de aanvraag opgegeven adres. Op grond van dit politieverslag oordeelde verweerder dat het bewijs ontbreekt dat verzoeker daadwerkelijk en feitelijk in België verblijft en dat, gelet op artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf bijgevolg onontvankelijk is.

Verzoeker betoogt dat hij gedurende de tijd dat zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden in behandeling was wel degelijk verbleef op het in deze aanvraag opgegeven adres en dat het kennelijk onredelijk is om na een eenmalige controle zonder meer te besluiten dat dit niet het geval was. Hij stelt dat zijn naam op de brievenbus en de deurbel staat. Daarnaast verwijst hij naar een *“verlengbare medische kaart”* en briefwisseling teneinde aan te tonen dat hij op het in de aanvraag opgegeven adres verblijft. De Raad merkt op dat verzoekers stelling dat een inspecteur van de lokale politie van Gent slechts eenmaal is langs geweest op het opgegeven adres en dat zijn naam vermeld staat op de brievenbus en de deurbel geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier. Uit deze stukken blijkt immers dat een inspecteur van de politie verscheidene keren is langs geweest, doch verzoeker niet kon worden aangetroffen, dat de naam van verzoeker niet op de bel stond en dat twee uitnodigingen werden gepost op het adres en hierop geen enkele reactie van verzoeker kwam. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een foto waaruit moet blijken dat zijn naam is aangebracht aan de deurbel, maar weerlegt hiermee de door een politie-inspecteur gedane vaststellingen niet, nu deze foto niet toelaat vast te stellen dat deze is genomen op het betreffende adres en evenmin blijkt wanneer deze foto is genomen. Ook door aan te voeren dat hij op 12 januari 2011 aanwezig was op een verjaardagsfeestje weerlegt verzoeker de vaststelling van de lokale politie Gent niet dat hij niet verblijft op het in de aanvraag opgegeven adres. De Raad merkt verder op dat de door verzoeker voorgelegde kopie van zijn *“verlengbare medische kaart”* geldig is van 8 maart 2011 tot 7 juni 2011 en bijgevolg niet dienstig kan worden aangevoerd om aan te tonen dat hij ten tijde van zijn aanvraag of op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd woonachtig was op het opgegeven adres. Ten overvloede kan ook worden opgemerkt dat niet blijkt dat het gegeven dat een vreemdeling in het bezit is van een dergelijke medische kaart onomstotelijk aantoont dat deze vreemdeling ook effectief verblijft op het adres vermeld op deze kaart. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat het gegeven dat een vreemdeling briefwisseling ontvangt op een bepaald adres op zich genomen niet het bewijs vormt dat hij ook werkelijk op dit adres verblijft.

Verzoeker toont met zijn uiteenzetting niet aan dat verweerder verkeerdelijk heeft vastgesteld dat hij niet op het in de verblijfsmachtiging opgegeven adres kon worden aangetroffen en dat niet blijkt dat hij daadwerkelijk en feitelijk in België verblijft. Hij toont dan ook niet aan dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van een incorrecte feitevinding en de aanvraag om machtiging tot verblijf, gelet op artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, ten onrechte onontvankelijk heeft verklaard.

Verzoeker wijst verder nog op twee onvolkomenheden in de bestreden beslissing, met name enerzijds het gegeven dat in de bestreden beslissing wordt vermeld dat hij geboren is op *“00.00.1983”* daar waar hij in zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden duidelijk heeft gesteld geboren te zijn op 17 juni 1983 en anderzijds het feit dat in de bestreden beslissing wordt aangegeven dat voormelde aanvraag werd ingediend bij aangetekend schrijven van 5 januari 2009, daar waar dit volgens hem op 14 december 2009 gebeurde. Het gegeven dat in de bestreden beslissing niet de volledige geboorte-

datum van verzoeker wordt weergegeven en dat wordt aangegeven dat de aanvraag werd ingediend bij aangetekend schrijven van 5 januari 2009, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat dit 5 januari 2010 moet zijn – de datum waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst is immers de datum waarop hij zijn aanvraag dateerde en niet de datum waarop hij zijn aanvraag indiende –, laat evenwel niet toe te concluderen dat er sprake is van een foutieve motivering en er blijkt ook niet dat deze onvolledige of foutieve vermeldingen verzoekers belangen op enigerlei wijze hebben geschaad. De kritiek van verzoeker, wat deze twee punten betreft, laat evenmin toe te besluiten dat verweerder de bestreden beslissing, wat de determinerende gegevens betreft, niet op een zorgvuldige wijze heeft voorbereid.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenweten van het zorgvuldigheidsbeginsel of van enig ander beginsel van behoorlijk bestuur wordt niet aangetoond.

3.3.2. Aangezien artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet volstaat als juridische grondslag voor de bestreden beslissing, kan de eventuele vaststelling dat artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 – zoals dit artikel van toepassing was op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd – in voorliggende zaak niet als juridische basis kon aangewend worden niet tot de vernietiging van deze beslissing leiden. De grief van verzoeker die gericht is tegen de overtollige vermelding van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 in de bestreden beslissing is bijgevolg niet dienstig.

Verzoeker heeft geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK